

FJÄRDE SÖNDAGEN EFTER PÅSKDAGEN

CANTATE

Ev Joh 16: 5–15. Text Joh 17: 9-17. Predikan av Ingemar Andersson (LFS)

HELGELSENS VÄG - SANNINGENS ANDE

Som **Överstepräst** bär Jesus fram ett offer till försoning för våra synder, ett offer som inte likt de andra offren behöver upprepas. Detta offer gället för evigt, då han en gång för alla offerar sig själv. (Hebr. 9:28a; 7:26-27). Till hans översteprästerliga ämbete hör också detta: Han ber för oss! *Men eftersom Jesus lever för evigt, har han ett prästämbete som varar för evigt. Därför kan han också helt och fullt frälsa dem som genom honom kommer till Gud, ty han lever alltid för att mana gott för dem.* Hebr. 7:24-25. *Vem är den som fördömer? Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som har blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och ber för oss.* Rom. 8:34.

JAG BER FÖR DEM

Det är inte för världen jag ber utan för dem som du har gett mig, eftersom de är dina. Allt mitt är ditt och allt ditt är mitt, och jag är förhärmligad i dem.

Jesus ber för sina lärjungar. När han säger, att han inte ber för världen, betyder inte detta att han lämnar världen åt sitt öde och bara bryr sig om de sina, dem som tillhör Guds rike. Nej, han har omsorg om varje människa och han vill att alla människor skall bli frälsta och komma till kunskap om Sanningen. Han har dött för alla. Han har försonat hela världens synder. Och han går efter det förlorade, han kallar, han lockar, han vill få ta hand om syndaren och göra honom lycklig för tid och evighet. Ingen enda är här utesluten eller undantagen. Det blir glädje i himmelen för var syndare som omvänder sig och får leva. Du är med här. Hör du ännu till den ogudaktiga världen, som är främmande för Gud, så skall du veta, att han vill inget hellre än att få räkna också dig till de sina. Han har gett allt för dig.

Han levde det rättfärdiga liv du aldrig kunde klara av och så led och dog han för alla dina synder.

Och allt var fullkomligt betalt. Därför uppstod han på tredje dagen, enligt Skrifterna, och därför erbjuder du nåd, rättfärdighet, frid och salighet aldeles oförtjänt, fritt och för intet.

Allt detta har han vunnit åt dig. Tro, tag emot, tacka och lova honom!

Så högt har han värdesatt dig. Nog kunde han väl vara värd den glädjen att få göra dig lycklig och salig för tid och evighet.

Jag ber för dem. Det är inte för världen jag ber utan för dem som du har gett mig, eftersom de är dina. Allt mitt är ditt och allt ditt är mitt, och jag är förhärmligad i dem.

Vad betyder det att Jesus är förhärmligad i sina lärjungar? Underligt är det i våra ögon, men att lida och dö för syndare hörde till Jesu förhärmligande. Det verk Jesus fått på sin lott var att frälsa ett i synd fallet släkte.

I förra söndagens text läste vi: *Jag har förhärmligat dig på jorden genom att fullborda det verk som du har gett mig att utföra.* Joh. 17:4. Genom fullbordandet av detta verk har Jesus förhärmligat Fadern, och Fadern har själv förhärmligat Jesus, Frälsaren: *Fader, förhärmliga nu mig med den härlighet som jag hade hos dig innan världen var till.*

Och än mer: när en usel syndare ger upp, flyr till syndares Frälsare, för att få höra honom till, då

förhärmligas Jesus. Det är, som det står i Psalt. 2, att *ge Sonen hyllningskys.* *Saliga är alla som flyr till honom.*

FÖR OCH EMOT

När Jesus här säger att han ber för sina lärjungar, men inte för världen, betyder världen här det ogudaktiga och onda som regerar denna världen. Varje bön för Guds rike, har samtidigt en annan sida. Den är också en bön mot synden, ogudaktigheten, ondskan, djävulen. Så skall vi läsa och förstå de s.k.

hämndpsalmerna i Psaltaren. När psalmisten ber att Gud måtte utrota de ogudaktiga, är det inte uttryck för något småaktigt, personligt hämndbegär från psalmisten, utan Guds rikes kamp emot de onda makterna. Det är en bön för Guds rike, för syndares omvändelse och mot djävulen och hela hans välde.

Jesus har själv lärt oss att bedja: *tillkomme ditt rike*, bönen om att Guds rike måtte komma till oss och att det måtte utbredas. Och han har samtidigt lärt oss att bedja mot den Onde och det onda: *fräls oss ifrån ondo.*

Här kan det aldrig bli fråga om någon samexistens. *Jag har gett dem ditt ord, och världen har hatat dem, eftersom de inte är av världen, liksom inte heller jag är av världen.*

En kristen har en strid att utkämpa. Han behöver ta på sig hela Guds vapenrustning, skriver Paulus, *så att ni kan stå emot på den onda dagen och behålla fältet*, dvs. gå segrande ur striden. Ef. 6:14-17. Jesus ber för sina lärjungar, de elva som var med honom vid bordet den gången.

I VÄRLDEN MEN INTE AV VÄRLDEN

Jesus skall efter fullbordat verk lämna den här världen och återta den härlighet han av evighet hade hos Fadern. Han sitter nu på Majestätets högra sida i höjden, men lärjungarna, hans folk, är kvar här. De skall, som vi säger i dopritualet, vandra genom en ond och farlig värld. De skall leva i den här världen, och ändå inte leva här. De skall vara i världen, men inte av den: *Jag ber inte att du skall ta dem ut ur världen utan att du skall bevara dem för det onda. De är inte av världen, liksom inte heller jag är av världen.* v. 15-16.

Här lurar faror. Å ena sidan kommer frestelsen att skärma av sig från världen, att hålla sig inom trygga gränser och aldrig konfronteras med världen utanför. Oroar jag inte andra med min tro, så kan jag ha det lugnt och bekvämt och få vara i fred. Och i kyrka och församling slår man vakt om lära och bekännelse, man exercerar på kaserngården, men ger sig aldrig ut i verkligheten utanför och tar striden mot ogudaktigheten och för Guds rike. Man måste ju vara *i* världen, men inte *av* världen. Men Jesus ber: *Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning.* v. 17. Och det betyder något annat än att hålla undan och stänga in sig. Men det finns också ett annat missbruk av detta att Kristi kyrka skall vara i världen. Man anpassar budskap och verksamhet efter den ogudaktiga världen. På alla sätt försöker man ta bort Ordets anstöt. Man bryter av lagens udd och gör om evangeliet till en sorts allmän kärlekslära och serverar åhörarna en andlig vattvälling som inte tillfredsställer någon.

Man öppnar predikstolen för den här världens kändisar, man härmar efter världens olika arrangemang för att dra folk till kyrkan, man försöker popularisera liturgin och i falska jämställdhetssträvanden har man så också i bl.a. Svenska kyrkan förfalskat kyrkans heliga ämbete.

HELGA DEM I SANNINGEN, DITT ORD ÄR SANNING

Utan Guds ord, den orubbliga Sanningen, Sanningen med stort S, blir det ingen helgelse.

Den seger som har besegrat världen, skriver Johannes, *är vår tro. Vem kan besegra världen utom den som tror att Jesus är Guds Son?* (1 Joh. 5:4-5). Men tror man inte, håller man inte fast vid Ordet, kommer man att övervinnas av världen. I evangelietexten läste vi Jesu löfte om Hjälparen, om den helige Ande, som skulle föra lärjungarna in i hela sanningen. Jesus kallar den tredje personen i Gudomen för sanningens Ande. Ett kännetecken på att Anden är verksam är att Sanningen, Guds ord, förkunnas och fasthållandes.

Det finns också ett annat sätt att läsa v. 17: *Helga dem i sanning, ditt ord är sanningen.*

Helga dem i sanning... dvs. att det blir en sann helgelse, inte ett yttre levnadsmönster, utan en hjärtats omskapelse till tro på Kristus och till att vandra hans vägar, efter hans ord, till att leva i världen, men inte vara av världen.

Helige Fader, bevara i ditt namn dem som du har gett mig, för att de skall vara ett, liksom vi är ett. Medan jag var hos dem, bevarade jag i ditt namn dem som du har gett mig... Jag har gett dem ditt ord, och världen har hatat dem, eftersom de inte är av världen, liksom inte heller jag är av världen. Jag ber inte att du skall ta dem ut ur världen utan att du skall bevara dem för det onda... Så är det med de kristna, Guds barn. De är ett med Kristus och med varandra, en Andens enhet genom fridens band. De lever här i den onda världen, men liksom Kristus inte är av denna världen, så är inte heller de kristna det. Här är de främlingar och gäster. De håller fast vid Livets ord mitt ibland ett falskt och fördärvat släkte, bland vilka de lyser som stjärnor i världen (Fil. 2:15-16).

De är Kristusbrev, kända och lästa av alla människor, skrivna inte med bläck utan med den levande Gudens Ande, inte på tavlor av sten utan på tavlor av kött, på människohjärtan (2 Kor.3: 2-3).

I sig själva är de hjälplösa, svaga stackare, som faller och förgår sig, som tvekar och tvivlar, som syndar, står upp men faller på nytt, och som därför inte vet sig någon annan råd, än att fly till Kristus och nåden i honom.

Med Guds makt blir ni genom tron bevarade till den frälsning som finns beredd och skall uppenbaras i den sista tiden...

Gläd er därför, om ni nu en kort tid måste utstå prövningar av olika slag. Äktheten i er tro är långt värdefullare än guld som är förgämligt, fastän det håller provet i eld, och den tron skall visa sig bli till lov, pris och ära, när Jesus Kristus uppenbarar sig. Honom älskar ni utan att ha sett honom, och fastän ni ännu inte ser honom, tror ni på honom och jublar över honom i obeskrivlig, himmelsk glädje, då ni nu är på väg att vinna målet för er tro, era själars frälsning. 1 Petr. 1: 6-9. Amen.